jg1 december

PORT
BETAALD
NIJMEGEN

BY NC ND

Daalsedwarsstraat 9
Nijmegen

oen oenkrant 2

de oenkrant is een maanduitgave van het overlegorgaan emancipatiebewegingen Oost

postb. 1473
nijmegen.

1977

100c

oenkrant 2

de krant en het oen zijn bereikbaar op postbus 1473 in nijmegen

inhoud

Een schamele, maar toch goedbedoelde Oenkrant: 12 pagina's. Weinig goed oud nieuws uit 77 dus; hoewel: DE FEEKS ging open èn niet alleen de boekhandel! (zie pag. 4) Het FEEKSKAFFEE zal aanstonds ondanks de de gemeentelijke overheid het levenslicht aanschouwen. We hopen op meer goed nieuws in 78: misschien zijn Blijf van m'n Lijf-akties in het volgende jaar minder noodzakelijk na de verkiezingen (zie pag. 3), we hopen dat het OEN dan beter zal gaan funktioneren, een dikkere Oenkrant..... O ja, willen de COC-leden geen abonnement nemen? Zij krijgen de krant zowieso. Anderen die dat willen graag!

aan deze krant werkten mee: ludovick jansen, aunt lots, maaga pouwels en hans dodtema

oen

vorm

pieter westerbaan
jan van hapert

abo

abonnement 10 nummers per post thuis bezorgd kost 10 gulden dat bedrag onder vermelding van 'abo-oenkrant' overmaken op rek.nr. 537435018 van de abn te nijmegen (giro abn 821025) tnv. j. v. hapert. vermeld naam, adres en liefst ook postdistrikts-nummer!

druk

vereniging ppr drukwerken

de oenkrant wordt gedrukt op recycled papier

HET WOON-OEN EN HET *komende* VERKIEZINGSGEBEUREN

Een vijftal mensen uit diverse groepen die in het OEN werken, houden zich spesjaal bezig met het tema 'huisvesting'. Die groep heet, heel eenvoudig, WOON-OEN. In de groep wordt aandacht besteed aan de moeilijke posisie van jongeren (werkend, studerend, of werkeloos zijnd), terwijl ook gelet wordt op de achterstelling van niet-gehuwd samenwonenden in het plaatselijk woonbeleid.

Ludoviek Jansen

gewerkt

De afgelopen anderhalf jaar hebben de leden van het WOON-OEN op verschillende manieren de nodige informasie en ervaring opgedaan omtrent de nijmeegse 'woningmarkt'. Dat gaat gebruikt worden voor de komende gemeenteraadsverkiezingen in mei 78.
Wat gaat er gebeuren (in het kort)?
Het WOON-OEN gaat alle politieke par-

tijen schrijven en vragen wat hun plannen rondom huisvesting/woonbeleid zijn. Als de (meeste) antwoorden binnen zijn, organiseert het WOON-OEN een avond (in het emansipasiekafee of de COC-soos) om met leden van de diverse organisasies uit het OEN over die plannen te praten. We kunnen dan in eerste instansie beoordelen of deze plannen 'gunstig' of 'ongunstig' zijn voor jongeren, voor andere alleenstaanden en voor niet-gehuwd samenwonenden (als paar of in groepsvorm). Daarna zouden we (iedereen dus) met allerhand vragen de diverse verkiezingsbijeenkomsten kunnen bezoeken (zowel de bijeenkomsten van je 'eigen' partij als die van andere partijen; zowel met vragen over huisvesting als over andere verkiezingstemaas). Misschien krijgen we dan alsnog antwoord op onze vragen; misschien krijgen we dan sommige partijen tot andere standpunten over voor ons belangrijke zaken. In april nemen we deel aan een 'politieke avond' die op 0'42 gehouden wordt als verlengstuk van het jaarlijks REKREASIE-gebeuren in nijmegen. Op dat moment brengen we een 'definitieve vergelijking' van de standpunten van de politieke partijen.
Grootste probleem rondom dit werkplan: het geringe aantal deelnemers/sters aan het WOON-OEN, oftewel: tot slot een oproep om aan deze aktiviteit van het OEN deel te nemen.

Neem een abonnement, zie pag. 2.
Coc-leden krijgen het blad al automatisch thuisgestuurd!

Ludoviek Jansen, Hugo de Grootstraat 64, Nijmegen; telefoon 220 800.

RIDDERSTRAAT 11

Zoals is afgesproken zijn we vrijdagmiddag om 3 uur in de Ridderstraat nummer 11. (Die straat ligt aan de Eiermarkt, waar op maandag markt gehouden wordt.) We stappen het pand binnen van de eerste Nijmeegse vrouwenboekhandel. Een flinke ruimte, die duidelijk nog in opbouw is. Alleen in de etalage liggen al boeken, waar geregeld mensen naar blijven staan kijken. In het keukentje praten we met Laurette.
" Waarom hebben jullie de boekhandel opgezet?"

Annet Bots
Marga Pouwels

"We misten een vrouwenboekhandel. Bij de bestaande boekhandels in Nijmegen kun je niet in voldoende mate terecht voor vrouwenlitteratuur. Bovendien willen we in onze winkel informatieoverdracht over de litteratuur, dat wil zeggen, we willen zelf de inhoud van onze boeken kennen om de klanten voor te lichten; dat gebeurt niet in de normale boekhandel, behalve dan in de Oude Mol, op diens eigen terrein. Dan is er nog een reden voor het opzetten van de boek-

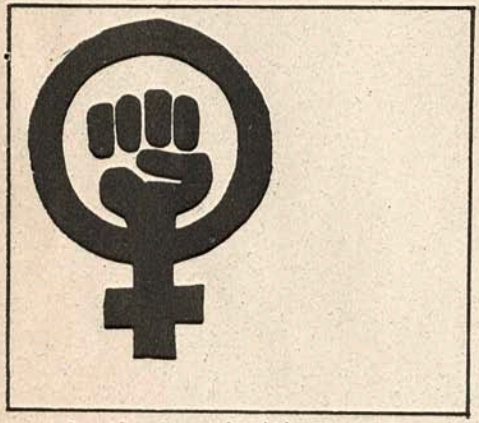

handel. Als iemand zich pas met vrouwenzaken gaat bezighouden, is het een gemakkelijke eerste stap om erover te gaan lezen. De drempel van een boekhandel is lager dan die van b.v. een vrouwencentrum.Je kunt hier een boek kopen en weer weg gaan, maar je kunt ook naar ons kafé toe voor informatie of een praatje."
Inderdaad komt er achter de boekhandel een kafé. Laurette laat ons de ruimte zien, die overigens nog lang niet klaar is, zodat het kafé later zal openen dan de boekhandel. "In feite is dit pand zo groot", vertelt ze "dat we nog een plannetje hebben gekregen: een archief- en dokumentatiecentrum, dat in de kelder komt." Als we met haar alle ruimtes bekeken hebben zijn we vol bewondering. We vinden de ruimte erg groot. Alles is nog lang niet klaar, maar er wordt hard aan gewerkt, ook door de vrouwen zelf. We denken dat het een erg goed huis zal worden. Terug in de keuken, met koffie voor ons, vragen we hoe het idee van de boekhandel, annex kafé is ontstaan. "In juni van dit jaar is er een vaste groep van vrouwen gevormd, die dit idee wilden verwezenlijken. Ze komen uit verschillende feminitiese achtergronden zoals de Voskursussen, de vrouwengroep COC, het Femsoc, Viool, het derdewereldcentrum en het vrouwencentrum; ieder blijft ook in de eigen organisatie aktief. We zijn toen naar een ruimte gaan zoeken, en het is echt een gelukstreffer, dat we zó snel een zó grote ruimte in het centrum hebben gevonden. We hebben het opknappen ervan in eigen beheer gehouden, en alle karweien zoveel mogelijk zelf gedaan.

we komen vanuit
diverse groepen
en blijven ook
daarin aktief.

financieën

Maar dat was niet bij alles mogelijk."
"Hoe zijn jullie aan de benodigde financieën gekomen om jullie plannen te kunnen realiseren? We hebben gehoord dat dit in het begin nogal een kardinaal punt was."
"Ja, in het begin dachten we aan giften en eventueel leningen van rijke vrouwen, maar dat viel erg tegen, want er blijken niet zoveel rijke vrouwen te zijn. Daarnaast hebben we geprobeerd subsidies los te krijgen bij het ministerie van C.R.M., en de provicie en de gemeente Nijmegen; het resultaat was tot nu toe echter nihil. De enige subsidie die we gekregen hebben, was afkomstig van het SNUF. Maar dit was bij lange na niet voldoende om alle kosten te dekken, zodat we ten slotte onze toevlucht hebben moeten zoeken in een lening bij de bank. In de toekomst hopen we zo goed te gaan draaien, dat we de kosten zelf kunnen dekken (maar niet meer dan dat natuurlijk, want winst maken om er zelf beter van te worden, is per definitie niet mogelijk in onze opzet.)"
"Dus de financieën zijn voorlopig wel rond. Maar hoe willen jullie de boekhandel annex kafé verder beheren? Gebeurt dat op een onoffcieële manier, of hebben jullie voor een min of meer officiële organisatievorm gekozen?

organisatie

"Dat laatste is het geval. We zijn een officiële vereniging op niet-commerciële basis, die we de naam gegeven hebben: Nijmeegse Vereniging ter Bevordering van Vrouwencultuur. De naam laat zien, dat we meer willen zijn dan alleen maar een boekhandel. Dat komt ook goed tot uiting in de opzet van ons vrouwenkafé. Onze vereniging telt negen leden. Deze zijn gesplitst in twee groepen: een die voor de boekhandel zorgt en een die zich bezig houdt met het kafé.De voorwaarde om lid te zijn van de vereniging is, dat je 15 uur per week vrijwillig werkt voor de boekhandel of het kafé. Na 1 januari 1978 zullen twee van ons tegen betaling parttime (30 uur) gaan werken.Verder heeft de vereniging een gekozen bestuur voor het optreden naar buiten. Binnen de vereniging gebeurt de besluitvorming op democratische wijze."

naam

"Na deze inlichtingen over de organisatiestruktuur willen we graag weten waarom jullie als naam voor de boekhandel en het kafé,'De Feeks' hebben gekozen?"
"We wilden een naam die onze verbondenheid met 'De Heksenkelder' en 'xantippe' uitdrukte (vrouwenboekhandels in resp. Utrecht en Amsterdam). Daarom hebben we een zelfde soort naam gezocht. De Feeks verwijst naar Shakespeare's 'De getemde feeks' en heeft dus met litteratuur te maken, bovendien spreekt er strijdlustgheid uit."

Laurette vertelt dan dat zij in de boekhandelgroep zit. Met name over de plannen met de boekhandel kan zij ons dus meer vertellen.
"Er komt litteratuur die met vrouwen te maken heeft, in de breedste zin: wetenschappelijk, feminitisch, emancipatoir, en ook litteratuur in de engere betekenis van het woord. Verder komen er kranten en en bladen.

Ook gaan we affiesjes en platen met vrouwenmuziek verkopen. In het begin zullen we ons vooral richten op wat nog niet in Nijmegen te krijgen is. We zullen b.v. niet zoveel exemplaren van het werk van Anna Blaman hebben, omdat je daarvoor ook in de gewone boekhandel terecht kunt. Als later ons budget groter wordt, breiden we uit. We werken samen met Xantippe en de heksenkelder, en met vrouwenhuizen, die bij ons litteratuur kunnen bestellen. Binnen Nijmegen plegen we overleg met het vrouwencentrum, de VOS, Viool en het DWC. Dat wordt vergemakkelijkt omdat mensen van ons al in die groepen zitten. Met de Sun en de Oude Mol daarintegen, werken we niet specifiek samen."

"Hoe gaan jullie het archief- en dokumentatiecentrum inrichten?"

"Daar komt voornamelijk studiemateriaal. We gaan er een verzameling aanleggen van kranten- en tijdschriftartikelen, scripties, litteratuur die is uitverkocht, rapporten en beleidsnota's, dat alles over vrouwenzaken. Ook hebben enkele Nijmeegse vrouwen toegezegd hun eigen materiaal hier te plaatsen. Materiaal waarvan het onmogelijk, of niet zinvol om het zelf aan te schaffen, kan men in het dokumentatiecentrum raadplegen, bijvoorbeeld voor een scriptie. In het verlengde hiervan, denken we er ook nog over, apparatuur aan te schaffen om te gaan drukken. Zo kunnen we bijvoorbeeld scripties worden uitgegeven waarvan het voor een vrouw alleen te duur of te riskant is om ze te laten uitgeven. Het risiko zou dan voor de boekhandel zijn."

"Maar," zegt Laurette dan, "jullie vragen zijn wel erg gericht op alleen de boekhandel en wat daar mee samenhangt."

"Ja, dat klopt, we zijn hier naartoe gekomen met het idee dat de boekhandel het belangrijkste is en dat het kafé op de tweede plaats komt. Maar nu begrijpen we , ook uit wat jij daarstraks verteld hebt over de vereniging, dat het kafé meer is dan een aanhangsel. Kun ie er wat meer over vertellen?"

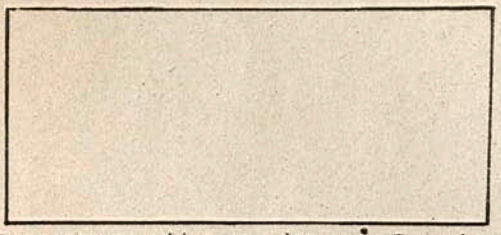

Laurette verwijst ons dan naar Francis, die in de kafégroep zit en juist op tijd is binnengekomen om ons wat meer over de bedoelingen met het kafé te vertellen.

Francis:"Voor ons is het doel van de vrouwenbeweging niet alleen het voeren van akties en het opzetten van kursussen om zodoende verandering te brengen in de tweederangspositie van de vrouw in gezin, onderwijs, arbeidsmarkt etc. kortom om verandering te brengen in de struktuur van onze maatschappij, die zo onderdrukkend is voor vrouwen. Wij willen meer. We willen ons afzetten tegen de bestaande vormen van kultuur, en proberen een andere kultuur te ontwikkelen, die kwalitatief anders is dan de bestaande kultuur, waarin vrouwen beter tot hun recht komen en waarin niet langer de mannelijke waarden en normen dominant zijn. Dit is ons inziens een belangrijk aspekt van vrouwenemancipatie en we willen proberen via het vrouwenkafé aanzetten daartoe te geven door allerlei aktiviteiten te organiseren die daarop betrekking hebben."

aktiviteiten

"Aan welke aktiviteiten denken jullie dan?"

"We hebben wel al enkele ideeën, maar nog geen konkreet uitgewerkte plannen. De nadruk zal vooral komen te liggen op kulturele aktiviteiten zoals film, kabaret, muziek, tentoonstellingen en toneel. Daarnaast denken we ook aan aan tema-avonden. Het vrouwencentrum richt zich vooral op leertema's zoals baarmoederhalskanker, abortus, verkrachting. Om te voorkomen dat er een al te grote overlapping gaat ontstaan willen we ons konsentreren op tema's die gericht zijn op ontspanning en kultuur (bijv. de vrouw in lektuur en litteratuur). Je zou het kunnen vergelijken met aktiviteiten zoals georganiseerd op de slotavond van het vrouwenkongres "Het heksenkollege" 13 en 14 oktober j.l.Belangrijk is de spontaniteit en dat men plezier heeft in de dingen waarmee men bezig is, en niet het prestatiegerichte zoals men dat maar al te vaak aantreft in onze door mannen beheerste maatschappij. Het is ook de bedoeling dat niet alleen vrouwen van de kafégroep achter de bar staan en allerlei aktiviteiten op touw zetten, maar dat alle vrouwen die dat willen daartoe gelegenheid hebben."

Tenslotte zitten we nog met een aantal praktische vragen over de officiële opening, de openingstijden en de toegangkelijkheid van de boekhandel en het kafé.

"De boekhandel is vanaf maandag 21 november open. Als het kafé zover gereed is dat het kan openen, vieren we een officiële opening, met een vrouwenfeest in eigen ruimte. We hopen dat het op zaterdag 10 december zover zal zijn. Ook het archief- en dokumenttatiecentrum zal omstreeks die tijd gaan draaien. Overdag zullen de boekhandel en het kafé open zijn voor vrouwen en mannen. In verband met de markt gaan we proberen 's maandags 's morgens open te zijn en 's maandags 's middags gesloten. 's Avonds en in het weekend is het kafé alleen voor vrouwen toegangkelijk."

sukses

We danken Laurette en Francis dat ze ons zoveel hebben willen vertellen, ondanks hun drukke werk en wij wensen 'de feeks' alle mogelijke sukses toe.

OP HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS...

Hierna volgt het tweede deel van het pamflet 'With Downcast Gays'.In deze aflevering ligt de nadruk op het overnemen van de waarde van het huwelijk en de daarmee samenhangende normen door homoseksuelen.

Hans Doddema

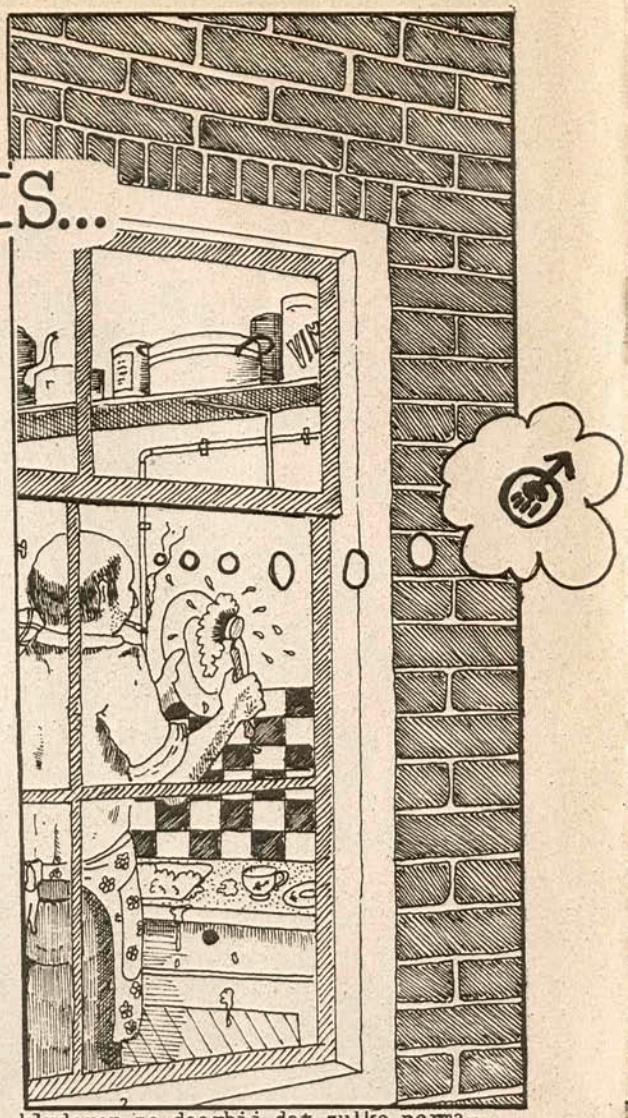

drie dingen

Bij het geven van voorlichting over homoseksualiteit hoor je, tot vervelens toe, drie klachten over flikkers naar voren komen. In de vorm van vragen, van nauwelijks verhulde beschuldigingen wordt gesteld dat homoseksuelen a) maniertjes hebben en vrouwelijk zijn; b) kinderlokkers zijn; en c) overgeleverd zijn aan een verstandsloze, beestachtige promiskuïteit, die vooral verhinderd dat ze langdurige relaties vormen. Voorlichters/sters, die hun werk 'serieus' nemen, beantwoorden deze vragen met de daarbij passende verontschuldigende (zichzelf onderdrukkende) manier.
Op de eerste twee beschuldigingen zeggen ze dat homoseksuele mannen er nou niet per sé vrouwelijk uitzien, en andersom; en dat er maar weinig homoseksuelen geïnteresseerd zijn in kinderen. Maar waarschijnlijk durft geen enkele voorlichter/ster te beweren dat 'slechts een minderheid van de homoseksuelen promisku is'.
Onze woordvoerders/sters verklaren over het algemeen nadrukkelijk dat er vele gelukkige homoseksuele stelletjes zijn, wier leven van wederzijdse trouw onopgemerkt voorbij gaat. Terecht konkluderen ze daarbij dat zulke permanente homoseksuele relaties géén erkenning en ondersteuning krijgen van maatschappelijke instellingen, die getrouwde stelletjes als 'vanzelfsprekend' beschouwen. Helaas worden deze feiten maar al te vaak als ekskuus gebruikt; de stelling dat promiskuiteit noodzakelijkerwijs slecht is blijft onaangevochten en men stelt een ideaal waarnaar wij (homoseksuelen) zouden moeten streven, men stelt een maat waarmee we gemeten kunnen worden. Er zal in het volgende uitgelegd worden hoe ons in feite een nog afschuwelijker onderdrukking wordt opgelegd.

konventies

De eerste fout die men maakt (maken kan) is: het aanvaarden van de heteroseksuele konventies als 'van god gegeven kriteria' waarmee homoseksuele mensen kunnen worden beoordeeld. Daarvoor in de plaats zouden wij het inzicht dat wij als homoseksuelen hebben verkregen, moeten gebruiken om een seksistiese en huichelachtige maatschappij te kritiseren. Een voorbeeld hiervan: het feit dat een homoseksuele relatie geen kinderen heeft (meestal tenminste) wordt genoemd als reden waarom homoseksuelen zo gemakkelijk uit elkaar zouden gaan. De bedoelde voorlichters/sters vergeten dan vaak duidelijk te maken dat heteroseksuele huwelijkspartners nou niet bepaald model kunnen staan voor standvastigheid als de partners enkel en alleen vanwege de kinderen bij elkaar blijven. Een dergelijk bij elkaar blijven is een hardnekkige onbeschaamdheid. Liever dan onze vrijheid ongunstig te vergelijken met zulke verbintenissen, zouden wij, homoseksuelen, medelijden moeten hebben met de heteroseksuelen die zichzelf (en elkaar) gevangen houden in een ongelukkig huwelijk. We zouden ons moeten verheugen over de vrijheid die onze

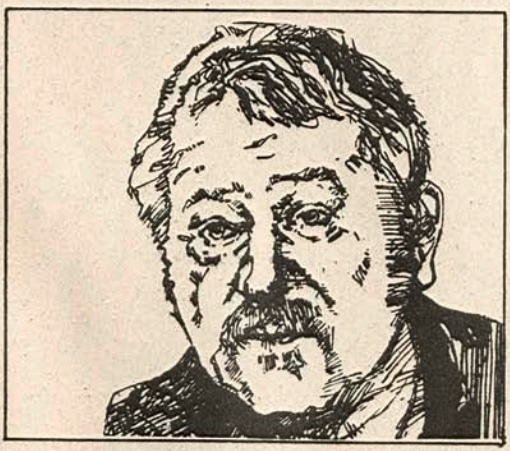

homoseksualiteit ons biedt.
Homoseksuelen hoeven niet jaloers te zijn op de geïnstitutionaliseerde seksualiteit van de heteroseksuelen. Die vorm van seksualiteit zit vol met hofmakerijrituelen en huwelijk, en is bovendien vergiftigd door een rolverdeling die de man veroordeelt tot 'de baas spelen' en de vrouw veroordeelt tot 'onderwerping'. Een heteroseksueel slippertje zit vol beladenheid van het veroverende mannetje en het zich overgevende vrouwtje. Het is onwaarschijnlijk dat deze partners het gevoel van wederzijdse overeenstemming voelen dat homoseksuelen in zo'n situatie genieten. Tegen deze achtergrond is het voor homoseksuelen gemakkelijker dan voor heteroseksuelen om seksuele kontakten te leggen, en, nadat die gelegd zijn, is er geen vermoeiend proces van overreding nodig, geen geritualiseerde opvoering van intimiteit nodig, voordat van de seks 'genoten' kan worden.

met meer dan twee

Als de voorlichters/sters de 'toegankelijkheid' van homoseksuele seks kleineren, dan laten ze een naïef geloof blijken dat niet-homoseksuelen meer dan alleen lippendienst bewijzen aan de waarde van de monogamie. Heteroseksuelen zouden maar al te graag de beschikking willen hebben over aantrekkelijke lichamen, alsmede het diepgaand plezier willen delen dat homoseksuelen kennen. De heteroseksuele wereld kent niet het evenbeeld van de homoseksuele sauna.
Bovendien verraden onze heteroseksuele lasteraars hun beperkte visie door hun valse veronderstelling dat promiskuïteit niet te rijmen valt met langdurige vriendschappen. Homoseksuelen verkeren in de gelukkige omstandigheid dat ze over beide kunnen beschikken. Een homoseksueel stel kan op de straat dezelfde personen bewonderen, waarschaijnlijk wisselen ze hun gedachten over dezen zelfs uit; hier schiet het heteroseksuele model te kort om te kunnen omschrijven wat er gebeurt. Het is ongelooflijk gemakkelijk voor homoseksuelen om al de wederzijdse zorg van het leven te kennen terwijl tegelijkertijd

seksuele kontakten met anderen, samen of alleen, mogelijk zijn. Dat is alleen al mogelijk omdat homoseksuelen zich kunnen identificeren met de seksuele gevoelens van degenen waarom ze geven, een identificatie die logieserwijs niet is weggelegd voor niet-homoseksuelen. Daarom is het gemakkelijk voor een homoseksuele partner om een (vaste) relatie te veranderen in een niet-seksuele, waarbij de partners een liefhebbende kameraadschap kennen met daarbuiten seksueel plezier - geheel anders dan huwelijken die uitlopen op een doodvervelend, verbitterd samenwonen, waarbij de seksuele aantrekkelijkheid reeds lang verdwenen is maar waarbij trouw nog star volgehouden wordt.

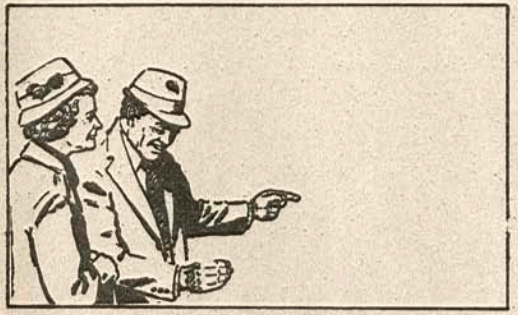

Het model van het (heteroseksuele) huwelijk ontmoedigd homoseksuelen zodanig dat ze geen enkele vorm van relatie willen kennen, omdat ze niet de eksklusiviteit willen aanvaarden, waarvan ze denken dat die besloten ligt in een relatie. Bovendien lopen verhoudingen vaak stuk omdat een van de partners denkt dat hij/zij eigenlijk jaloers zou moeten zijn; of omdat de ander onnodig geheimzinnig en schuldig doet over buiten'huwelijkse' kontakten. Het ligt niet aan 'het homoseksuele' van deze relaties dat er problemen ontstaan, maar aan de vergiftigende invloed van het heteroseksuele model. De ironie van alles is dat heteroseksuelen zich niets komieser kunnen voorstellen dan twee mannen die samen koken of strijken, of nog iets idioter: twee vrouwen die samen een lekke autoband wisselen - het zijn voorbeelden van paarvorming die echt bestaan, en waarbinnen homoseksuelen vaak akseptatie hopen te bereiken.

betekenis

Vastbesloten als zij (de heteroseksuelen) zijn om de positieve punten, die homoseksuelen op hen voor hebben, over het hoofd te zien, ontkennen onze lasteraars de waarde en betekenis die promiskue, nietgebonden homoseksuelen hechten aan vriendschap. Voor hen heeft die veelal een meer diepere betekenis dan voor de meeste gehuwde mensen die alles wat ze aan liefde en aandacht kunnen opbrengen schenken aan de beperkte kring van het gezin. Veel homoseksuelen hebben intieme vrienden/vriendinnen aan wie ze hun kameraadschap en steun geven, terwijl ze tegelijkertijd seksuele kontakten buiten die kring van vrienden/vriendinnen kennen. De mogelijkheid voor homoseksuelen om diepgaande, langdurige vriendschappen aan te gaan toont aan hoe leugenachtig de vaststelling is als zouden zij onvermijdelijk een eenzame oude dag tegemoet gaan. Natuurlijk is het omgekeerde waar, immers: tenzij de timing perfekt is, is het onvermijdelijk dat een van de partners van een (al dan niet gelukkig) huwelijk alleen achter blijft zonder die andere partner waarvan hij of zij geheel afhankelijk geworden is.

nieuw

Waarom zouden we trouwens de erotiek van het nieuwe afzweren ten gunste van het onderdrukkende dogma dat seks alleen leuk en prettig is met 'een partner voor het leven'? Is het niet ideaal voor homoseksuelen om onmiddellijk het vertrouwen én de seksuele genoegens te kennen van mensen waar ook ter wereld?
In dit opzicht biedt de schrijver/schrijfster van pornoverhalen meer inzicht in onze harten dan de zwaarwichtige uitingen van de zichzelf verdedigende homoseksueel, die gewoonlijk elk woord over de lichamelijke werkelijkheid van zijn/haar seksleven ver-

zwijgt. Daardoor wordt het aan de verbeelding van de toehorenden overgelaten een idee te krijgen van ongelukkige homoseksuele relaties, die gebaseerd zijn op het heteroseksuele model van aanvaarde monogamie en verboden promiskuïteit.

viktoriaans

De oorzaak van het wantrouwen tegen promiskuïteit ligt in de victoriaanse puriteinsheid, die steunt op de allesoverheersende vrees dat iemand iets voor niets zou krijgen. Als men niet met geld betaalt voor zijn/haar plezier, dan voelt men zich verplicht anderszins te belonen. Overgave, overname van verantwoordelijkheid, zelfs een levenslang wederzijds niet-bij-elkaar-passen zijn een niet te grote prijs voor een slechts zelden genoten seksueel plezier. Zelfs voorvechters/sters in de homoemansipatiebeweging praten soms over hun eigen seksualiteit alsof die verdiend moet/moest worden met strijden tegen de seksrollen of ondermijnen van het kapitalisme.
Homoseks, onbeladen als het is van bevruchting en voorbehoedsmiddelen, zou even vrij en toegankelijk moeten zijn als lucht en water, en toch worden we aangemoedigd van deze voordelen afstand te doen ten gunste van het twijfelachtige respekt dat we kunnen winnen door ons de uiterlijke kenmerken van het gezinsleven op te leggen.

ironie

Als je van buiten naar de homobeweging kijkt dan zit er heel wat ironie in allerlei facetten ervan.
Niet het minst ironies is dat, hoewel de beweging slechts heeft kunnen ontstaan door de snelle maatschappelijke veranderingen, onze homoseksuele zegslieden vaak niets beters te verkondigen hebben dan dat homoseksuelen met deze nieuwe vrijheid zich tevreden moeten stellen, inklusief de claustrofobiese beperkingen van de levenslange verbintenis. Deze zegslieden zijn hard bezig ons in de gevangenis te drijven waaruit intelligente heteroseksuelen proberen te ontsnappen. Dan kan het gebeuren dat een toekomstig antropoloog straks, als enig voorbeeld van het reeds lang niet meer bestaande instituut 'huwelijk', nog de paarvorming bij homoseksuelen kan vinden.

Wil deze krant kunnen blijven draaien dan hebben we abonnees nodig, veel. (coc-leden hebben collektief al een abonnement!). Maak voor 10 nummers een TIENTJE over naar ABN nr. 537435018 t.n.v. J. v. Hapert, onder vermelding: ABO-OENKRANT (giro bank abn. 821025). Doen!.

Homoemanciaptie betekent opkomen voor verscheidenheid en vrijheid in de seksualiteit, waarvan je kunt genieten. Maar hoevaak hoor je niet andere homoseksuelen zeggen dat 'we nooit onze bevrijding zullen bereiken als we zo los in onze kontakten zijn'? Zulke opmerkingen laten twee aspekten zien van de zelfonderdrukking.
Niet alleen worden onze morele waarden gemeten met de maatstaven van onze heteroseksuele onderdrukkers, maar ook wordt bevrijding geaksepteerd als iets waarvoor je moet werken, en moet verdienen, in plaats van dat het een fundamenteel recht is dat ons tot nu toe werd onthouden.
Het ligt echter dichter bij de waarheid dat we onze bevrijding nooit zullen bereiken zolang we proberen ons bemind te maken bij de heteroseksuelen door hun maatstaven tot de onze te maken.

IN HET WERKEN MEE:

oen

Andra,
Postbus 1373,
Nijmegen.
Soos: Iedere zondagavond in de kelder van Terminus, Lange Hezelstraat, Nijmegen. Van 21.00u tot 02.00u.

andra

coc

Nederlandse Vereniging tot Integratie van Homoseksualiteit COC.
Postbus 552,
Nijmegen.
Soos: iedere zaterdag in O-42, Oranje-singel 42, Nijmegen. Van 21.00u tot 01.00u.

dm

Dolle Mina,
Gerry Joosten,
Vogelkersstraat 7,
Nijmegen.
Tel.: 080-229717.

femsoc

Feminisme-Socialisme,
Christine Henskens,
Ubbergseweg 70,
Nijmegen,

gach

Gelders Adviescentrum voor Homoseksualiteit, Postbus 400, Nijmegen.
De hulptelefoon: 080-233717.

mvm

Man Vrouw Maatschappij,
Maria van der Linden-Hamelynck,
Okapistraat 29,
Nijmegen.
Tel.: 080-554569.

nvsh

Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming, sekretariaat,
Loek Dupont,
Zwaneveld 71-04,
Nijmegen.
Hulptelefoon: 080-440686.

rpwh

Regionale Pastorale Werkgroep Homofilie,
Toon van Heusden,
Meerwijkselaan 5,
Berg en dal.
Tel.: 08895-1429.

viool

Vrouwen Interfakultair Overleg,
Francis Nijssen,
St.Annastraat 79,
Nijmegen.

♀-groep

Lesbische Vrouwengroep,
Wies van den Bosch,
Groenewoudseweg 128,
Nijmegen.
Tel.: 080-234773.

wve

Wij Vrouwen Eisen,
Detje van de Vorstenbosch,
Gorisstraat 69,
Nijmegen.